

尹喜

DE POORTWACHTER

TOEGANG TOT TAO

ELLY NOOYEN

DE POORTWACHTER – TOEGANG TOT TAO

COLOFON

Redactie: Rozenkruis pers

Boekverzorging: Ton Sampiemon

Lettertype: Avant Garde

ISBN 9789067324960

© 2023 Rozenkruis pers, Haarlem

Rozenkruis pers

Bakenessergracht 5

2011 JS Haarlem

023 532 38 52

info@rozenkruispers.com

www.rozenkruispers.com

De afbeeldingen aan het begin van ieder hoofdstuk zijn van de hand van de auteur, met uitzondering van hoofdstuk 2, 15 en 19. Alle andere afbeeldingen zijn afkomstig uit diverse bronnen.

De Chinese tekst van Yin Xi is afkomstig van het Chinese Text Project www.ctext.org.

De vertaling van deze tekst is van de auteur.

DE POORTWACHTER

TOEGANG TOT TAO

ELLY NOOYEN

WOORD VAN DE UITGEVER

Het verheugt ons om u opnieuw een boek van Elly Nooyen te kunnen aanbieden. Ditmaal staat Yin Xi centraal, de Poortwachter en spirituele broeder die Lao Zi overhaalde tot het op schrift stellen van de Daodejing. Maar Yin Xi liet zelf ook teksten na. Elly neemt steeds een citaat van Yin Xi als uitgangspunt voor een hoofdstuk. Oorspronkelijk verschenen als blogs op haar website, vormen de 28 hoofdstukken in dit boek een wonderschone sfeer die de lezer verheft en verandert.

Het taoïstische gedachtengoed in dit boek sprankelt, wat wordt bevorderd door de directe taal van Yin Xi. We worden erdoor in beweging gebracht. Tegelijkertijd blijven het mysterieuze en het ongrijpbare van Tao intact. Dat kan ook niet anders. Immers, Tao kan niet in woorden worden uitgedrukt. En Yin Xi zegt: 'De wijze mens weet van een theorie zonder ik, daarom beschermt hij de werkelijke waarheid.'

Het boek volgt een ontwikkelingslijn, maar u kunt het ook gewoon open slaan en daar beginnen te lezen waar het openvalt. Yin Xi en Elly Nooyen geven u op elke bladzijde 'stof' waarmee gebeurtenissen en ervaringen in het dagelijks leven in een ander licht worden gezet.

Wij hopen dat dit kleinood u inspireert op uw Weg in Tao.

Hannie te Grotenhuis
Rozenkruis pers

INHOUD

	Inleiding	7
1	Lao Zi en de Poortwachter	11
2	De Daodejing ontstaat	17
3	Vertrek naar Chengdu	23
4	Het werk van Yin Xi	31
5	Leegte	37
6	Ziekte en dood	45
7	Leven en dood	53
8	Macrokosmos kosmos microkosmos	61
9	Onze Tao natuur	69
10	Onze aardse natuur	75
11	De brug	81
12	Tao en wij	87
13	Yin Xi en wij	93
14	De verborgen sleutel	99
15	Twee naturen; één kracht	105
16	Twee mogelijkheden	111
17	De eeuwige essentie	117
18	De dubbele koers	123
19	Het menselijk vermogen	131
20	De heilige mens	137
21	Van kennis tot wijsheid	145
22	Tao in het midden	153
23	Verlichting	161
24	Spoken en geesten	167
25	Vasten van het hart	175
26	De gouden Weg	181
27	Oude patronen	189
28	Het 'niet' in ons	197
	Nawoord	204

INLEIDING

DE POORTWACHTER

TOEGANG TOT TAO

Het taoïsme is in het westen vooral bekend door de kleine, maar beroemde Daodejing van Lao Zi, en het lijvige boek van Zhuang Zi. Beide zijn als dikke stammen van de onmetelijk grote, taoïstische boom.

De wortels ervan zijn stevig in de aarde gegrond en staan voor een wijsheid die is voortgekomen uit de duistere diepten van het onnoembare Tao.

De takken reiken naar de hemel en symboliseren de vele geschriften die door taoïstische wijzen zijn nagelaten, om hen die zoeken de Weg te wijzen.

Eén van hen was de Poortwachter die Lao Zi aanspoorde om diens Daodejing te schrijven. Zijn naam is Yin Xi. Zhuang Zi noemt hem in één adem met Lao Zi wanneer hij zegt:

'O! Poortwachter Yin Xi!

O! Lao Zi, Oude Langoor!

Jullie waren de allergrootste ware Mensen uit de oudheid!¹

Deze uitspraak maakte mij nieuwsgierig naar Yin Xi de Poortwachter. In het westen is hij vrijwel onbekend, maar in Chinese oude boeken is te vinden dat hij rond 500 voor onze jaartelling leefde. Hij leidde een spirituele gemeenschap, steunde Lao Zi bij het schrijven van de Daodejing, en schreef zelf ook een boek.²

1. Kristofer Schipper, *Zhuang Zi, de volledige geschriften*, hfst. 33, VIII, 2007.

2. Westerse-Jin dynastie 西晉 xījìn; 關令尹喜傳 guānlìng yǐn xǐ chuán.

De Daodejing is in vaak cryptische taal geschreven. Yin Xi neemt de Daodejing als uitgangspunt, maar richt zich op meer praktische wijze tot zijn lezers. Zijn boek stond lange tijd als belangwekkend bekend, maar is later voor vele eeuwen in de vergetelheid geraakt.

Daar kwam verandering in toen enkele decennia geleden in China een boek verscheen over het werk van Yin Xi, samen met een commentaar op diens tekst.

In 2006 werd het Chinese Tekst Project opgericht, een organisatie die zich tot doel stelt om premoderne Chinese teksten digitaal en vrijelijk ter beschikking te stellen (www.ctext.org/). Tot nu toe werden meer dan dertigduizend titels uitgegeven, waaronder het werk van Yin Xi.

Omdat er van diens werk, voor zover mij bekend, nog geen integrale vertaling in een westerse taal is verschenen, heb ik de publicatie van het Chinese Tekst Project als uitgangspunt genomen.

Het boek van Yin Xi is in negen hoofdstukken geschreven en bestaat uit 13.000 Chinese karakters. Dat is meer dan twee keer zoveel als de Daodejing. In ieder hoofdstuk wordt een bepaald thema uitgediept. Deze variëren van inzichten over de aard van het universum, via inzichten in de menselijke natuur, tot aan uitgebreide besprekingen over de Innerlijke Alchemie. Ze geven bij elkaar een zeer compleet inzicht in wat het gaan van de Weg inhoudt en meer speciaal voor hen die daar al zeer intensief mee verbonden zijn.

Dit boek wil een eerste kennismaking zijn met het werk van Yin Xi voor de mens van deze tijd en cultuur. Om die reden heb ik gekozen voor het bespreken van enkele thema's uit zijn boek die van praktisch belang zijn voor wie zich wil bezinnen op de Weg tot Tao.

Ze gaan over het Onnoembare, over leven en dood, maar vooral over zelfkennis.

Ik heb vrijelijk geput uit de vele korte zinnen die Yin Xi in verschillende hoofdstukken aan een thema wijdt en die het thema uitdiepen en aanvullen.

Het Chinese denken en leven is verbindend van aard. Er is oog voor de gehéle boom in heel diens rijke schakeringen. Dit drukt zich uit in allerlei aspecten van het leven. Zo vormen in de beeldende kunst afbeelding en tekst een eenheid, zoals de takken en bladeren niet zonder elkaar kunnen. In navolging daarvan heb ik bij de teksten in dit boekje gezocht naar afbeeldingen die in hun eigen taal iets toevoegen aan de woorden.

Dat 'De Grote Klank zonder geluid'³ die door de woorden van Yin Xi de Poortwachter heen klinkt moge resoneren in ontvankelijke harten, opdat de Poort die nooit gesloten was zich opene.

Elly Nooyen, maart 2023

1 LAO ZI EN DE POORTWACHTER

De Daodejing van de Chinese wijze Lao Zi is wereldwijd bekend. Het is een klein boekje met slechts 81 korte verzen, maar het is samen met de Bijbel het meest vertaalde boek ter wereld.

Bij ons in het westen is maar één legende over Lao Zi bekend. Daarin wordt verteld dat hij rijdend op een zwarte buffel jarenlang door China reisde. Hij probeerde de mensen bewust te maken van het grote mysterie van alles. Omdat hiervoor maar weinig mensen open stonden besloot Lao Zi om China te verlaten. Hij reisde door een bergketen naar de toenmalige westelijke grens. Daar werd hij tegengehouden door een Poortwachter. Deze zei tot hem: 'Meester, nu u op het punt staat u terug te trekken, sta ik erop dat u een boek voor me schrijft. Daarop schreef Laozi een boek in twee delen: het boek van Tao en de Teh, de Daodejing. Nadat hij dit geschreven had passeerde hij de westelijke poort en heeft niemand hem ooit nog gezien.' Aldus de legende.

Maar waarom had Lao Zi zoveel vertrouwen in deze Poortwachter dat hij voldeed aan diens verzoek? Wie was deze Poortwachter eigenlijk?

De Chinese historicus Sima Qian⁴ schreef over hem en deze gegevens zijn bewaard gebleven. Hij zegt dat de naam van de Poortwachter Yin Xi was en dat deze leefde van 596 – 536 v.o.j. Yin Xi was een bijzonder mens. Hij was als astronoom in dienst van de keizer, daarnaast bewaakte hij de poort aan de grens van China, en hij leidde tevens een spirituele gemeenschap. De hoog in de bergen gelegen pas waarlangs Lao Zi China wilde verlaten,

4. Sima Qian, *Shiji*, 91 v.o.j.

is de Hangupas. Deze ligt ten oosten van het huidige Xi'an, bekend van de terracottabeelden. Als eerbetoon aan Lao Zi en de Poortwachter is in de Hanguvlei een openluchtmuseum gebouwd. Het behoort tot het Unesco Werelderfgoed. Daar is een reconstructie te zien van de poort waarvan Yin Xi de bewaker was.

De oorspronkelijke poort werd toentertijd streng bewaakt. Niet iedere bezoeker werd zomaar binnengelaten en ook mocht niet iedereen zonder goede reden het land verlaten. Yin Xi onderzocht hun motieven.

Zijn naam heeft een bijzondere betekenis. Yin 尹 was de officiële titel van iemand die in dienst van de keizer was, en Xi 喜 verwijst naar zowel een huwelijk als een geboorte. Wat Yin Xi betrof was dit in spirituele zin. Esoterisch gezien bewaakte hij de Poort die tussen de dualiteit en het Ene staat. Alleen die mens kan Poortwachter zijn in wie innerlijk de twee tot één zijn verbonden. Hij is dan 'geboren' als een nieuw mens. Als blijk van belangeloze liefde keert zo'n mens vrijwillig terug naar de wereld van de tienduizend dingen, om daar te werken voor iedereen die hunkert naar onverbreekelijke eenheid. Yin Xi was een ingewijde. In de oude geschiedschrijving van China wordt over hem gezegd dat hij in de stilte van de hoge bergen vanuit een geopend hart de zuivere essentie inademde die van Tao uitgaat, en deze weer in de wereld uitademde.

Hij leefde zeer sober en hoewel hij het hoofd van het koninklijk observatorium was, voelde hij zich niet te min om allerlei eenvoudige karweitjes te doen, zo wordt in oude legenden over hem gezegd. Onbaatzuchtigheid, helderheid en kalmte kenmerkten hem.

Vanuit de vallei kwamen regelmatig mensen naar boven die wilden leren hoe zij hun harten konden openen voor het onnoembare. Yin Xi begeleidde hen al vele jaren met een wijsheid die gedragen werd door de zachtheid die van het mysterie uitgaat.

Zo zag zijn leven er uit toen er in het jaar 549 v.o.j. iets bijzonders gebeurde.

Yin Xi nam aan de nachtelijke hemel een bijzondere ster waar die naar het westen wees. Het westen staat in China symbool voor een oogst die kan worden binnengehaald, waarna een geheel nieuwe tijd aan zal breken.

NOG BESTAANDE RECONSTRUCTIE VAN DE POORT VAN YIN XI IN DE HANGUPAS IN DE CHINESE PROVINCIE SHAANXI.

Kort daarna nam hij in het oosten een purperen wolk waar. Purper symboliseert in China de onsterfelijkheid. Yin Xi was een ziener die ver in de toekomst kon schouwen. Hij voorzag dat er iets te gebeuren stond dat van grote invloed zou zijn op de eeuwen die nu zouden komen.

Enige tijd later vernam Yin Xi dat zijn familielid, de grote, wijze Lao Zi, op weg was naar de Hangupas. Innerlijk bereidde hij zich op deze gebeurtenis voor door te vasten, te mediteren en zijn innerlijke tempel nog verder te zuiveren. Daarna veegde hij de toegangsweg naar de pas over vele mijlen schoon om eer te betonen aan de naderende mens. Toen Lao Zi, gezeten op zijn zwarte buffel, bij de pas aankwam, begroette Yin Xi hem nederig als een broeder in Tao.

Lao Zi was van plan om meteen de Poort door te gaan. China maakte onrustige tijden door en de mensen hadden weinig belangstelling voor Tao. Yin Xi echter nodigde hem uit om eerst enige tijd bij hem te verblijven. Er was een groot verschil in zienswijze tussen beiden dat opgelost diende te worden.

De historicus Sima Qian schrijft dat Lao Zi de wijsheid omtrent Tao verborg en deze niet aan anderen door wilde geven. In verschillende Chinese volkslegenden wordt verhaald wat er vervolgens gebeurde.

Lao Zi was ervan overtuigd dat er over de eeuwige Weg niet gesproken mocht worden.

Yin Xi wees hem echter op de bijzondere ster die nog steeds aan de westelijke hemel stond te stralen, als een teken dat hen beiden iets te zeggen had.

Hij vroeg Lao Zi dan ook dringend om zijn wijsheid over Tao en diens kracht – de Teh – op te schrijven. Daar voelde Lao Zi niet veel voor. Hij was jarenlang over de aarde getrokken en had daar ‘de leer zonder woorden’ verspreid. Niet door wat hij zei, maar door te leven vanuit ‘niet-doen’ – *wu wei* – gaf hij onderricht.

Yin Xi had juist jarenlang op dezelfde plaats dicht bij de hemel geleefd. Hij wist uit zijn contact met de zoekende mensen die de berg op kwamen, dat er over de eeuwige Weg weliswaar niet gesproken kon worden, maar dat er ook niet over gezwegen mocht worden.

Het leek een onoplosbare situatie. De twee wijze mannen stonden voor de vraag op welke manier zij hier uit konden komen. Het getuigt van de grootsheid van beiden dat zij beseften dat ze moesten beginnen met hun eigen visie los te laten. Ze beseften dat alleen vanuit hun openheid voor het mysterie zich een oplossing aan zou dienen.

Daarop besloot Lao Zi bij Yin Xi te blijven zolang dit nodig was.

Eeuwen later zou de wijze Zhuang Zi (369 – 286 v.o.j.) over hen zeggen:

O! Grenswachter Yin Xi! O! Lao Zi!

Jullie waren de allergrootste

ware Mensen uit de oudheid!⁵

---

5. Kristofer Schipper, *Zhuang Zi, de volledige geschriften, hfst. 33, VIII, 2007.*

Over de geboorte van Lao Zi

Zijn moeder was zwanger geworden door een druppel 'zoete dauw' te drinken. Hij kwam ter wereld op een dag waarop niemand werd geboren of stierf. Dat was pas 81 jaar na zijn conceptie.

Op de vijftiende dag van de tweede maanmaand kwam hij tevoorschijn uit de oksel van zijn moeder. Hij had helemaal wit haar en kon al lopen. Zijn moeder riep: 'Hé daar, mijn oud kind! Waarom loop je weg zonder je te laten bekijken?' Toen draaide hij zich plotseling om en zijn moeder schrok zo dat ze ter plekke stierf. Maar omdat zij hem 'Oud Kind' had genoemd nam hij deze naam aan: Lao Zi.

2 DE DAODEJING ONTSTAAT

Twee bijzondere mannen waren bij elkaar gekomen om een kwestie van groot belang tot een goed einde te brengen. Zhuang Zi noemde hen 'de allergrootste ware Mensen uit de oudheid'. Onder 'ware Mensen' wordt in het taoïsme verstaan: een mens die na een leven van ego'ooshandelen, in het eeuwig Tao is ingegaan. In China bestaan lijsten met daarop de namen van hen die onsterfelijk werden; daarin zijn ook de namen van Lao Zi en Yin Xi opgenomen.

Zhuang Zi noemt beiden 'de *allergrootste* ware Mensen'. Dat zijn de mensen die - nadat zij in Tao zijn ingegaan - vrijwillig terugkomen op aarde. Zij worden al met een blijvende verbinding met Tao geboren. Dit komt duidelijk naar voren in de verhalen die over de geboorten van Lao Zi en Yin Xi bekend zijn.

Over de geboorte van Yin Xi

Op een zeer hete dag ging zijn moeder even rusten. Zij viel in slaap en kreeg een zeer heldere droom. Daarin zag ze hoe uit de voorkosmische wereld paarsrode wolken op aarde neerdaalden. Deze omringden haar en stroomden in haar lichaam.

Enige tijd later bemerkte zij dat er een kind in haar groeide.

Op het moment dat Yin Xi geboren werd, verrees er uit de dorre grond naast zijn huis een prachtige lotusbloem. Deze had zulke heldere kleuren en een zo stralende glans als geen mens ooit had gezien.

Yin Xi en Lao Zi waren bij elkaar gekomen en volgens oude Chinese legenden werkten zij gedurende drie jaar samen. Na intensief overleg waren ze het erover eens geworden dat de 'leer zonder woorden' meer mensen moest bereiken dan door enkele rondtrekkende wijzen mogelijk was. Om te beginnen moesten ze een naam kiezen om het mysterie mee aan te duiden. Ze waren zich ervan bewust dat door namen de dingen van elkaar worden gescheiden, terwijl het mysterie juist alomtegenwoordig is. Ze losten dit probleem op door een heel gewone naam aan het mysterie toe te kennen: 'Weg', ofwel 'Tao' (officieel als 'Dao' geschreven). In het Chinees wordt met Tao een weg bedoeld die twee dingen met elkaar verbindt. Dat kan een zichtbare weg zijn die van A naar B loopt, maar ook een onzichtbare weg zoals een luchtweg of een urineweg.

DE PIJNBOOMBLOEM IN DE HAND VAN DE WIJZE IS EEN BELOFTE VAN ONSTERFELIJKHEID.
DE LEGE RUIMTE SYMBOLISEERT HET ONNOEMBARE TAO.

Met deze naam gaven zij aan dat het alomtegenwoordig Tao geen letterlijke weg is, maar een verbindingsweg vormt tussen de tijdelijke mens en het tijdloze mysterie.

Dit komt duidelijk naar voren in de eerste regels van de Daodejing:

De weg die gegaan kan worden
is niet de permanente Tao

Wat de Weg betreft, de Weg waarover
gesproken kan worden is niet de eeuwige
Weg;

De naam die genoemd kan worden,
is niet de permanente naam.

Wat namen betreft, de naam die genoemd
kan worden is niet de eeuwige naam.

'Niets' is de naam voor het begin
van hemel en aarde.

Het naamloze is het begin van de
tienduizend dingen;

'Bestaan' is de naam voor de moeder
van de tienduizend dingen.

Het genoemde is de moeder
van de tienduizend dingen.

RENÉ RANSDORP

ROBERT G. HENRICKS

Volgens de legende spraken beide mannen diepgaand over welke weg een mens te gaan heeft om zich te verbinden met Tao, en op welke manier ze over het mysterie konden spreken, zonder het tekort te doen door de beperking van de menselijke taal.

De Chinese geschreven taal is hiervoor bij uitstek geschikt.

Westerse talen bestaan uit een beperkt aantal letters. Daarmee wordt een onbeperkt aantal woorden gevormd. Ieder woord heeft bij ons maar een beperkte betekenis, deze wordt bepaald door de klank. Zo is de klank 'bloem' anders dan de klank 'vallen'.

Het geschreven Chinees bestaat uit duizenden symbolen, karakters genaamd. Achter ieder karakter zitten één of meerdere betekenissen en veel karakters zijn samengesteld uit een aantal andere karakters.

Hieronder een voorbeeld:

Het karakter voor bloem 花 bestaat uit drie delen.

Links onder staat het karakter voor 'mens'. 亻

Rechts onder het karakter voor het getal zeven. 七

In samenhang met het karakter voor mens verwijst dit naar een zevendaagse ceremonie die vroeger na iemands dood werd gehouden.

Als beeld laten de karakters voor 'mens' en voor 'zeven' 化 een mens zien die achterover is gevallen. Dit symboliseert een volledige verandering.

Het bovenste deel van dit karakter betekent: een plant.

De drie karakters tezamen betekenen bloem, want een bloem groeit door de metamorfose van het zaad waar het uit voortgekomen is. Het zaad verdwijnt en de bloem komt tevoorschijn.

Een nóg diepere betekenis van het karakter voor bloem verwijst naar een innerlijke transformatie op de Weg tot Tao. Het gedeelte van het karakter dat een vallend mens verbeeldt, verwijst naar de voorwaarde dat op de Weg eerst de oude mens 'valt', of 'sterft', waarna door middel van transformatie iets totaal nieuws tot bloei kan komen.

Yin Xi en Lao Zi zochten in diepgaand overleg naar karakters die zowel een gewone betekenis hadden, als diep verborgen betekenissen bevatten.

Hiermee gaven zij, voor degenen die eraan toe waren, geheime aanwijzingen over de wijze waarop de Weg tot Tao gegaan kon worden, terwijl de tekst ogenschijnlijk over dagelijkse dingen ging.

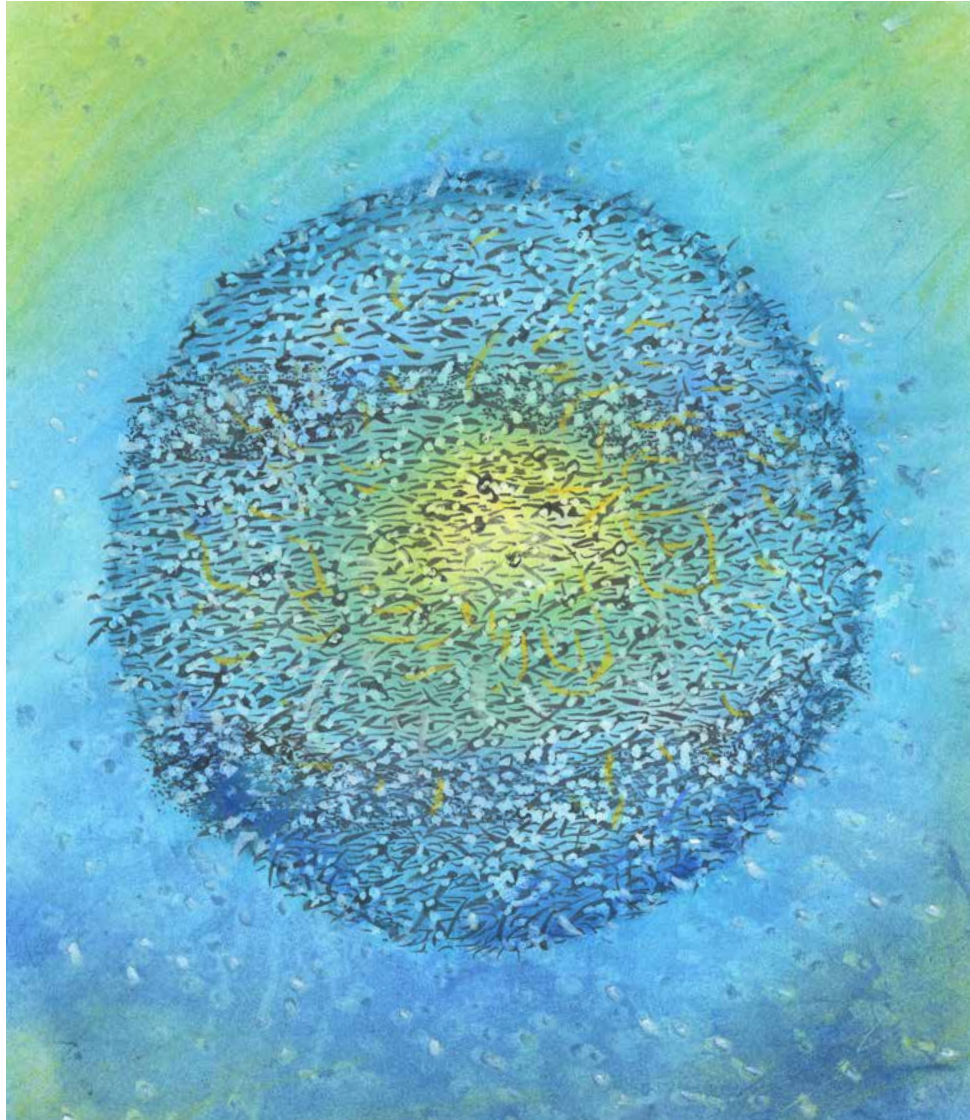
Zij arbeidde lange tijd in stilte en zuiverheid. Lao Zi bracht steeds iets naar voren, Yin Xi reageerde hierop en vatte de essentie daarna samen en noteerde deze in korte notities. Langzaam maar zeker ontvouwde zich op deze manier de aanzet tot het boek van Tao en diens kracht: de Daodejing. Het zou uiteindelijk bestaan uit negen maal negen verzen, als eerbetoon aan het opperste volmaakte: Tao.

De historicus Sima Qian zegt over Lao Zi:

**Hij legde zich erop toe om
naamloos te blijven, daarom werd
zijn naam nooit vergeten.
Hij wilde niemand leermeester zijn,
daarom leert hij nog steeds
miljoenen mensen.**

---

7 LEVEN EN DOOD

Niet één van de dingen in
de wereld bestaat zonder Tao.
Tao is in alles inbegrepen.

YIN XI DE POORTWACHTER.

In het taoïsme wordt gezegd dat wij in wezen microkosmoi zijn; afspiegelingen van een macrokosmos, en beide zijn doordrenkt van Qi, dat is onsterfelijke levenskracht.

In zijn boek gaat Yin Xi hierop in:

*Alle dingen in de wereld zijn van elkaar
verschillende manifestaties van de Qi.*

Dat geldt dus ook voor ons. Om te begrijpen wat Yin Xi hiermee bedoelt is het nodig om iets te weten over de Chinese kosmologie waar hij zich op baseert. De Chinese scheppingsmythe heeft een volstrekt onpersoonlijk karakter. Er komen geen mensen of goden in voor, maar er worden krachten beschreven die voortdurend transformeren.

In grote lijnen komt het hierop neer:

Er is het mysterie, Tao, het onnoembare en onkenbare, dat één is, maar ook alles.

Van Tao gaat een werking uit: de Teh genaamd. Deze is voor een deel kenbaar. De Teh is onlosmakelijk met Tao verbonden en is daarom ook zowel één als alles.

Van de Teh gaan diverse impulsen uit.

De meest essentiële is wat genoemd wordt: *Qi*.

Qi kan omschreven worden als de tijdloze, spirituele adem die van de Eenheid uitgaat.

Qi heeft een zeer hoge vibratie, maar is zonder vorm.

Qi is zowel een immens groot veld vol levenskracht, als de levenskracht zelf.

Qi is de macrokosmos.

Qi is één grote energiestroom zonder begin of einde.

Deze drukt zich op twee manieren uit: als *Yin-qi* en als *Yang-qi*.

Als positief en als negatief in één.

Deze energiestroom is voortdurend in beweging: als *Yang-qi* stroomt deze naar buiten toe, en als *Yin-qi* weer naar binnen.

Het is een dynamisch, creatief proces. Uiteindelijk werden hierdoor de macrokosmos en ook onze kosmos tot leven gewekt.

Yin Xi zei hierover:

De constante beweging

van de Qi vormt de tijd;

de concentratie

van Qi vormt de ruimte.

Het is heel bijzonder dat de astronoom Yin Xi beseftte dat de kosmos de 'ruimte-tijd' is. Het verband tussen de diverse ruimtedimensies en de factor tijd werd pas een eeuw geleden door Einstein aangetoond. Hiervoor waren ingewikkelde berekeningen nodig. Op welke manier Yin Xi achter het verband tussen tijd en ruimte kwam is niet bekend.

In de macrokosmos, het *Qi*-veld, bewegen de *Yin-qi* en de *Yang-qi* voortdurend. Daarbij kruisen zij elkaar. Op zo'n punt ontstaat een energie knoop. Het mysterie drukt zich daarin uit, maar zonder vorm.

Dit vormt ons universum. Vervolgens vermengen de *Yin-qi* en de *Yang-qi* zich met elkaar.

Er wordt een nieuw energieveld tot leven gewekt: een microkosmos.

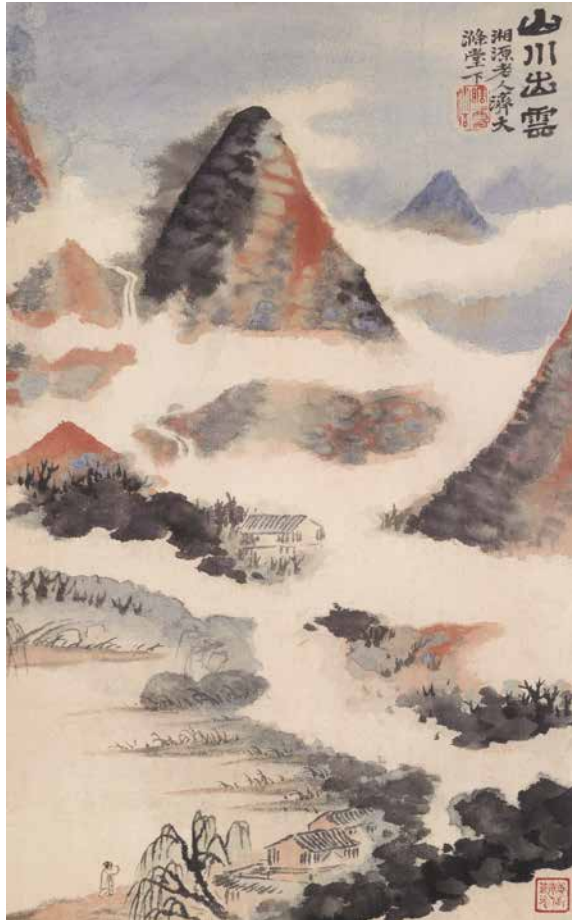
In zowel kosmos als microkosmos zijn Tao-Teh in het midden.

De microkosmos ontvangt iets heel nieuws: een vormprincipe.

Yin Xi de Poortwachter zei over de werking van de *Qi*:

De macrokosmos, de kosmos en de microkosmos zijn met elkaar verbonden. Door de uitgaande *Yang-qi* doordringt *Qi* zowel de kosmos, als de ontelbaar vele microkosmoi die daarin leven.

Hun vormprincipe manifesteert zich hierdoor.
Wij mensen leven binnen een microkosmos.
Door de ingaande Yin-qi laat energie de vorm weer los en stroomt de Qi
weer terug in de macrokosmos.

WOLKEN EN ROTSSEN SAMEN
SYMBOLISEREN HET EVENWICHT
TUSSEN ZOWEL YIN EN YANG,
ALS LEVEN EN DOOD.
SHI TAO (1642 - 1707) SCHILDER,
DICHTER EN KALLIGRAAF.

Yin Xi merkt op:

*Wat wij 'leven' noemen is Qi in een vorm.
Wat wij 'dood' noemen is Qi zonder vorm.*

Zowel de indalende als opstijgende energiestroom wordt in het taoïsme gezien als een Weg, een Tao. Want Tao is alomtegenwoordig. Dit betekent voor de taoïst dat zowel leven als dood in Tao met elkaar verbonden zijn. Dit houdt in dat het leven niet méér waard is dan de dood; ze verschillen alleen van elkaar. De microkosmos is in Tao, en daarin is Qi spirituele kracht, geestkracht, één en oneindig. Deze kracht krijgt keer op keer vorm, en dat noemen wij 'leven'. De ervaringen die wij opdoen worden verwerkt in de periode die wij 'dood' noemen.

Yin Xi de Poortwachter zei:

*Op zich zijn wij niets anders
dan vormen van geconcentreerde,
oorspronkelijke Qi.*

Iedere microkosmos heeft haar eigen kwaliteit. Deze ligt als een kern in haar verborgen. Het is haar levensopdracht om deze kern hier op aarde aan het licht te brengen. Dit is een proces dat stukje bij beetje in de wereld van de vorm wordt uitgewerkt.

We zouden deze levensopdracht kunnen zien als een ruwe steen die door de rivier almaar een klein beetje wordt afgeslepen, totdat uiteindelijk haar prachtige kern bloot ligt.

Deze kern is een afspiegeling van Tao. Tao is 'leeg'.

In Tao is volkomen eenheid, maar geen vorm.

Wij gaan van niet-iets naar de tienduizend ietsen, en van daaruit weer terug naar het niet-iets. Het slijpsel wordt weer getransformeerd van stof tot Qi.

Het vormt dan een kracht, die anderen ten dienste staat bij het gaan van de Weg. Toch is het leven in de vorm niet het doel van de microkosmos, maar het middel waarmee zij haar levenstaak vervult. Daarom waarschuwt Yin Xi ons voor het volgende:

*De mens heeft een onderscheidend vermogen.
Hierdoor maakt hij verschil tussen zichzelf en anderen.
Maar hierdoor onderscheidt hij ook
de hemel van de aarde.*

De zoeker naar Tao gaat beseffen dat er geen wezenlijk onderscheid is tussen leven en dood. Maar ook dat de microkosmos verbonden is met de macrokosmos.

Houdt dit in dat het verlies van een dierbare hem niets doet? Zeker niet, ook hij ondergaat daarvan de pijn, net als ieder mens. Maar hij gaat leren om alles wat er op zijn Weg komt te aanvaarden, zonder onderscheid te maken. In de macrokosmos zijn Yin-qi en Yang-qi met elkaar in evenwicht. Hierdoor kan de kracht die van Tao uitgaat vrijelijk stromen.

In de microkosmos zijn beide echter niet in evenwicht. De oorzaak is dat wij voortdurend onderscheid maken tussen de dingen. Dit doen we omdat we denken dat het een beter is dan het ander.

Wie de Weg gaat, leert op welke manier dit evenwicht ook in de microkosmos tot stand kan komen. Dit is mogelijk wanneer hij ervan afziet om zijn energie steeds maar weer in te zetten voor datgene wat zijn voorkeur heeft, het leven en af te wijzen wat hem niet aanstaat, de dood.

De Weg is op zich heel eenvoudig. Maar het doet ons vaak veel pijn om bekende patronen los te laten.

Yin Xi de Poortwachter troost ons met:

Het water is Tao zeer nabij.

Tao is in rivieren en zeeën.

Is Tao dan niet ook in onze tranen?

---

11 DE BRUG

Hoewel een bij klein is,
kan zij over de hele wereld vliegen.
Hoewel een vis klein is,
kan hij door alle wereldzeeën zwemmen.
Maar hun natuur blijft altijd tot de aarde behoren.
Ook de mens heeft een aardse natuur.
Maar hem is het gegeven om deze te veranderen.

YIN XI DE POORTWACHTER

Met deze uitspraak doelt Yin Xi op het gegeven dat wij kunnen veranderen van een tijdelijk, stoffelijk mens, in een tijdloos, geestelijk Mens. Dit is mogelijk omdat – zoals Yin Xi het formuleert:

Ik ben een kleine wereld, en alles is daar in.

Hij zegt dus niet dat alles in mij als tijdelijke persoon is, maar dat alles in de kleine wereld is waarvan wij deel uitmaken. Met 'alles' bedoelt hij de kern van iedere ontwikkeling die van Tao uitgaat en die zich in de microkosmos bevindt.

En daarvan gaat een kracht uit, als een waterstroom die zich onophoudelijk op aarde uitstort om haar te bevruchten, waarbij wij die aarde zijn.

In de oerchaos (die binnen het Ene is) ligt als een belofte de kiem van de Mens zoals wij ten diepste zijn bedoeld. Wil deze zich in heel zijn volheid kunnen ontplooiën, dan is onze medewerking noodzakelijk.

Het veranderen van een tijdelijk mens in een tijdloos Mens behoort echter niet tot onze gewone, automatisch verlopende ontwikkeling, want we moeten er bewust voor kiezen.

We worden ook geen tijdloos mens door onze persoonlijke kwaliteiten te ontwikkelen, of de diepten van ons bewustzijn te onderzoeken. Want - hoe mooi en waardevol deze ook zijn - dit behoort tot het domein van de tijdelijke natuur.

Het veranderen van onze aardse natuur in een onsterfelijke natuur is een proces dat terugvoert, van het vele tot het Ene.

EEN RIVIER STAAT IN HET TAOÏSME VOOR DE MOEILJKHEDEN, GEVAREN, ONTBERINGEN, OBSTAKELS, ONGEMAKKEN EN VALSTRIKKEN VAN HET LEVEN. SHI TAO (1642-1707) SCHILDER, DICHTER EN KALLIGRAAF.

De dynamiek van het gewone leven is vooruitgaan, die van Tao is teruggaan. Maar toch is het één Weg.

Deze is echter verborgen, zoals Tao in het verborgene is, hoewel deze Weg in alle tijden bekend was.

Omdat er een weg héén was, is er ook een weg terug. Omdat alle voorgaande ontwikkelingen zich in onze microkosmos bevinden, ligt de Weg tot Tao niet buiten ons, maar in ons. Op de heenweg vond een ontwikkeling plaats die ons gemaakt heeft tot de mens die we nu zijn. We hebben een persoonlijk bewustzijn en zijn in staat om zelfstandig beslissingen te nemen.

Wanneer een zoeker naar Tao kiest voor de Weg terug, staat hij als het ware voor een brug die de twee naturen met elkaar verbindt. Toch kan men deze brug niet zonder meer oversteken, want de toegang is afgesloten met een Poort.

Dit is omwille van onze veiligheid, want de Qi in onze natuur heeft een veel lagere vibratie dan die van de oorspronkelijke natuur. Het oversteken van de brug is een weg waarop energie van lage vibratie geleidelijk aan wordt verhoogd.

Yin Xi was de Wachter van deze Poort. Hij bood de zoekers naar Tao inzicht in datgeen dat nodig is om door de Poort te kunnen gaan en begeleidde hen daar ook bij.

Wie de Weg terug gaat, merkt dat de tijdelijke wereld gaandeweg steeds minder betekenis voor hem krijgt.

Dit kan er zelfs toe leiden dat hij de twee naturen verdeelt in 'goed' (de tijdloze natuur) en 'kwaad' (de tijdelijke natuur). Dan heeft hij er twee elkaar uitsluitende dingen van gemaakt en is hij verder weg geraakt van de eenheid.

Yin Xi waarschuwt dan ook:

*Het is eenvoudig om iets weg te gooien
dat overeenkomstig Tao is.*

Het taoïsme kent geen zondeval. Alles hier heeft twee kanten. Omdat er 'goed' is, bestaat tegelijk het 'kwaad'. Maar geen van beide hebben absolute waarde omdat ze altijd weer in hun tegendeel verkeren. Dat houdt in dat de wereld noch goed, noch kwaad is, zij is beide.

Wanneer een mens de keuze maakt om de Weg terug te gaan, houdt dit in dat hij zich openstelt voor de tijdloze natuur, terwijl hij midden in deze wereld leeft. Hierdoor stroomt de kracht die van de tijdloze natuur uitgaat als vanzelf in hem, want deze is alomtegenwoordig. Hierdoor komt hij ook anders tegenover deze wereld te staan.

Yin Xi maakt duidelijk:

*De wijze behandelt de dingen niet op
basis van het subjectieve goed of fout.*

Dit houdt in dat de wijze, of de leerling-wijze in ons geval, neutraal in het leven staat. Dit houdt echter niet in dat hij onverschillig staat tegenover vreugde of verdriet. Hij is en blijft een mens en wordt dan ook geraakt door emoties; hij heeft een mening en kent voorkeur en afkeer. Het punt is echter dat hij leert om daar anders mee om te gaan.

Zijn focus verschuift langzaam van de benauwde cirkel van zijn eigen persoon, naar de oneindige ruimte van zijn oorspronkelijke natuur. Hierdoor

raken de dingen hem wel, maar ze brengen hem minder uit zijn evenwicht. Hij leert om mee te gaan met de stroom van het leven en te aanvaarden wat er op zijn weg komt. Terwijl hij toch, net als ieder ander, ergens van kan genieten, of pijn ervaren.

Hij leert onderscheid te maken, maar zonder te scheiden.

Deze wereld heeft zijn eigen aard en daar kan en mag niet aan voorbij worden gegaan. Maar de oorspronkelijke natuur die hem over de brug tegemoet komt, heeft ook zijn eigen aard. Beide vragen iets anders van hem. Maar nooit staan ze los van elkaar, want alles is in Tao.

Het spreekt voor zich dat het gaan van de Weg een langdurig proces inhoudt. Maar op die Weg stroomt vanuit de oorspronkelijke natuur een kracht in de leerling-wijze die hem zuivert. Hierdoor leert hij in liefdevolle aanvaarding tegenover de dingen te staan.

Yin Xi zegt hierover:

**De wijze begrijpt de dingen altijd
naar hun wezenlijke kwaliteit.**

En soms op de basis van hun verschijningsvorm.

NAWOORD

Tot zover een bespreking van enkele thema's uit het boek van Yin Xi de Poortwachter.

Op de website www.tijdvoortao.nl zullen komende tijd nieuwe weblogs verschijnen over het werk van Yin Xi.

Bij het uitgeven van een boek zijn vele mensen betrokken.

Geraakt door de wijsheid van Yin Xi waren er die onbaatzuchtig meelazen, hun inzichten deelden en kritisch commentaar durfden geven; of zij die redigeerden, corrigeerden en de tekst opmaakten. Met allen ontstond een verdiepend samen-werken in verbondenheid en wijsheid.

Zeer grote dank aan allen!

Dank ook aan de medewerkers van de Rozenkruis pers die het werk van Yin Xi in hun hart herkenden en bereid waren het uit te geven.

Tot slot: diepe dank aan de Poortwachter die ons voorging in het proces van werkelijk mens worden.

Yin Xi bewaakte, hoog in de bergen, de poort aan de grens van China. Toen Lao Zi deze grens wilde passeren, was het Yin Xi die hem overhaalde om eerst zijn wijsheid over Tao en Teh op schrift te stellen. Toen Lao Zi na een verblijf van drie jaar vertrok, ordende Yin Xi alle notities tot bij elkaar behorende verzen, en kalligrafeerde alle karakters. Zo ontstond wat later bekend zou worden als 'Het boek van Tao en diens werking', de Daodejing.

Yin Xi besepte de grootsheid van de wijsheid van Lao Zi. Maar door zijn contacten met de mensen die de berg opkwamen om Tao te vinden, begreep hij ook dat vele teksten zo ondoordringbaar waren dat een toelichting nodig was om hun betekenis voor het dagelijks leven te begrijpen. Deze toelichting gaf hij aanvankelijk mondeling aan zijn leerlingen. Later stelde hij deze op schrift. Zo ontstond een boek met de naam: *Guan Yin Xi* wat betekent: Poortwachter Yin Xi. Het werd later bekend onder de naam: *Het volmaakte geschrift van de opperste mystieke Tao*. Lao Zi en Yin Xi werden als gelijkwaardig beschouwd. Daarom schreef Zhuang Zi:

O! Grenswachter Yin Xi!

O! Lao Zi!

Jullie waren de allergrootste ware Mensen uit de oudheid!

Elly Nooyen, auteur van onder andere *Hart voor Tao* en *Weg in Tao*, werd diep getroffen door het werk van Yin Xi. Nu maakt zij dit werk toegankelijk voor een breed publiek. De teksten gaan vergezeld van prachtige tekeningen en afbeeldingen.

Rozenkruis pers

uitgeverij voor levende spiritualiteit

9 789067 324960 >